

Моя длѣжностъ бѣ да отговорїш на таквозвъ едно писмо; защото колкото повече можемъ, длѣжни сми да ся пазимъ, да не дадемъ на други ни най-малѣкъ поводъ, да мыслятъ зло за насъ. Ако ли ся случи нѣкакъ, че, безъ да има право, нѣкой си мысли зло за нась и ны злослови, ный сми длѣжни да покажемъ на свѣта нашѣкъ-тѣ невинность, а че отъ тамъ на сѣтнѣ безгрижно и спокойно да прѣбѫдвамы; день по день доще и Видовъ день. То ся знае, че който е настоявалъ да отвори на хо'рата очи-тѣ, връхъ нѣкои погрѣшки, и съ необыкновеній правдѣ говори да показува истиннѣ-тѣ, той не е можилъ да угоди на всички. Много сѫ человѣци, че и нырави сѣкакви между тѣхъ! Различни въспытанія, различни намѣренія и наклонности, сѣкакви интереси и обычии! кой може да гы сравни, и да гы приведе во едно? То е было много мѣжно и за много славны и силни владѣтели да ся пробыѣжть прѣзъ толкозъ стари обичии и вкоренены привычки, и да излѣзатъ на главѣ.

Единъ богатъ человѣкъ доведе при Аристипа матераго си сына, и пыташе го, какво ще му ище, да го изучи добрѣ. За това щемъ лесно, отговори философъ-тѣ, но мѣжно щемъ ся погоди за това, дѣто да го отучи отъ сичко що е до нынѣ научилъ; тука е мѣжно-то! За да ся прѣобърне лѣщакъ дѣбрава на нивы и ливады, изискува ся и работа много и врѣме дѣлго. Колко е мѣжно само единого человѣка да доведешъ до тамо — да познае и да исповѣда че е крыло мыслилъ за нѣщо, а камоли цѣлъ народъ! За това ся изискуватъ стотини години, потрѣбны сѫ други врѣмена, други обстоятельства и новы родове хора.

До нынѣ иниа повече отъ двѣ хыляды години, отъ какъ сѫ Славени-тѣ имали за богове Коледа и Перуна, и повече отъ хыляда какъ сѫ ся покръстили та сѫ са отрекли отъ тѣхъ, но и до днесъ ся еще чюе между Бѣлгари-тѣ: “Ой Коледо мой Коледо! Пеперуна лѣтела лѣтела!”, А да гы запыташи що е Коледа или Перунъ, незнайжть нищо за него да ти кажжть. И колко други еще стари обичии и суевѣрія сѫ са сохранили, както въ нашій, така и въ сѣкай единъ другъ народъ! Това показува каквѣ силѣ иматъ стари-тѣ обичии; тата що